

קרבנין. וְדָא אִיהוּ לְחוּדְיָהּ, דְּלֹא אֲשַׁתַּתַּף
אֲחֵרָא עִמָּיהּ לְמִיכַל בֵּיהּ.

אִיהוּ אֲתַהֲנִי בְּגוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְפָּא בְּחוּלְקָא
דָּא, וְעַל דָּא חֲדִי, וְאֲתַפְּרֵשׁ מִיִּשְׂרָאֵל,
וְלֹא מִקְטָרְגָא עֲלִיָּיהוּ. וְאִי לֹאוּ דְּהוּהּ מִיעוּטָא
דְּסִיְהָרָא, לֹא הוּוּ יְהִי לִיהּ בְּסְעוּדָתָא דְּמַלְפָּא
כְּלוּם. וְכִי בְּמִיעוּטָא דְּסִיְהָרָא מָאִי קָא עֲבִיד.
אֶלָּא בְּגִין דְּקָרִיב וַיְנִיק, וְנָטִיל חִילָא לְעַמִּיהּ,
מְגוּ סֵטֵר שְׂמָאֵלָא דְּסִיְהָרָא, וְאֲתַתַּקַּף בֵּיהּ.
וּבְשַׁעִיר דָּא אֲתַפְּרֵשׁ מִכְּלָא, וְאֲתַהֲנִי בְּהֵאִי.
וּבְגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזַעִיר לָהּ לְסִיְהָרָא,
מִקְרָבִין לִיהּ לְהֵאִי שְׁעִיר, בְּגִין דִּיתַפְּרֵשׁ מִנָּה,
וְלֹא יִתְקָרִיב לְמַקְדָּשָׁא. וְעַל דָּא תַּנְיִן, הִבִּיאוּ
עָלַי כַּפְרָה. עָלַי: בְּגִינִי, דְּאֲזַעִירָת לָהּ, בְּגִין
סַבְת דִּילִי אֲתוּן צְרִיכִין דָּא.

וְאוֹכַל אוֹתוֹ, וְלֹא אוֹחוּ בְּשַׁאֲרֵי
הַקְּרָבָנוֹת. וְזֶהוּ לְבָדוּ, שְׁלֹא
יִשְׁתַּתַּף אַחֵר עִמּוֹ לְאָכַל בּוֹ.
הוּא נִהְנֶה בְּתוֹף סְעוּדַת הַמֶּלֶךְ
בְּחֶלֶק זֶה, וְעַל זֶה שָׁמַת, וְנִפְרַד
מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא מִקְטָרְגָּא עֲלֵיהֶם.
וְאִם לֹא שְׁהִיָּה מְעוּט הַלְּבָנָה, לֹא
הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ בְּסְעוּדַת הַמֶּלֶךְ
כְּלוּם. וְכִי בְּמְעוּט הַלְּבָנָה מָה הָיָה
עוֹשֶׂה? אֶלָּא כְּדִי שִׁיתְקָרֵב וַיְנִיק
וַיִּקַּח כַּח לְעַמּוֹ מִתּוֹף צַד שְׂמָאֵל
שֶׁל הַלְּבָנָה, וַיִּתְחַזַּק בּוֹ. וּבְשַׁעִיר
זֶה נִפְרַד מִכָּל וְנִהְנֶה בְּזֶה.
וּמִשּׁוּם שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
הִמְעִיט לָהּ לְלִבְנָה, מִקְרָבִים לוֹ
לְזֶה הַשְׁעִיר, כְּדִי שִׁיפְרֹד מִמֶּנּוּ
וְלֹא יִתְקָרֵב לְמַקְדָּשׁ. וְעַל זֶה
שְׁנִינּוּ, הִבִּיאוּ עָלַי כַּפְרָה. עָלַי -
בְּגִלְלִי, שֶׁהִמְעַטְתִּי אוֹתָהּ. בְּגִלְלִי
סַבְתָּ שְׁלִי אֲתָם צְרִיכִים זֶה.

רעיא מהימנא

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם, (במדבר כח) אִינּוּן יַעֲקֹב וַיִּוְסֶף. (בראשית
לו) אֵלֶּה תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף, דְּמַחֲדָּתִי עַל סִיְהָרָא.
אֲשַׁכְּחָנָא בְּסַפְרָא דְּחִנוּף דְּאָמַר, כְּמָה דְּבְרֵאשׁ חֲדָשׁ,
דְּאֲתַדְּפִיאַת סִיְהָרָא לְאֲתַקְרָבָא בְּבַעֲלָהּ, אֲצַטְרִיף לְמִיָּהֵב
לְסִטְרָא אֲחֵרָא חוּלְקָא חֲדָא, בְּהֵהוּא זִינָא דִּילָהּ. אוּף הָכִי
נָמִי אֲצַטְרִיכַת לְאֲתַתָּא, בְּשַׁעֲתָא דְּאֲתַדְּפִיאַת לְאֲתַקְרָבָא
בְּבַעֲלָהּ, לְמִיָּהֵב חוּלְקָא חֲדָא לְסִטְרָא אֲחֵרָא, בְּהֵהוּא זִינָא
דִּילָהּ.

וּמֵאַן אִיהוּ. הֵהוּא חוּלְקָא טוּפְרָהָא בְּטַנוּפָּא דְּלֵהוּן. וְזַעִיר
מְרִישׁ דְּשַׁעֲרָא, בְּגִין דְּבַעֲי לְאֲסַרְקָא רִישָׁא,
וְלְאֲכַרְקָא לֹון דָּא בְּדָא, וְלֹא יִזִּיל אֲבַתְרָה הֵהוּא סִטְרָא
בִּישָׂא, לְאֲבָאָשָׁא לָהּ, וְאֲתַפְּרֵשׁ מִנָּה בְּכָל סִטְרִין. וּמָה
תַּעֲבִיד, מֵהֵהוּא שַׁעֲרָא וְטוּפְרִין. לְבַתֵּר דְּתַכְרִיף לֹון
כַּחֲדָא, אֲצַטְרִיף לְאֲנָחָא לֹון בְּאַתֵּר דְּלֹא עֲבָרִין תַּמָּן בְּנִי
נָשָׂא, אוּ בְּגוּ חוּרִין תַּתְּאִין דְּחַצְרָא, וְתַגְנִיז לֹון תַּמָּן.

רעיא מהימנא

וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁיכֶם (במדבר כח) - הֵם
יַעֲקֹב וַיִּוְסֶף. (בראשית לו) אֵלֶּה
תִּלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף, שְׁמַתְחַדְּשִׁים
עַל הַלְּבָנָה. מְצִינּוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל
חִנוּף שְׂאֵמַר, כְּמוֹ שְׂבְרֵאשׁ חֲדָשׁ,
שְׁנַטְהֵרַת הַלְּבָנָה לְהִתְקָרֵב
בְּבַעֲלָהּ, צְרִיף לְתַת לְצַד הָאֲחֵר
חֶלֶק אֶחָד בְּאוֹתוֹ מִיַּן שְׁלָהּ - אָף
כִּף גַּם בֶּן צְרִיכָה הָאִשָּׁה בְּשַׁעֲהָ
שְׁנַטְהֵרַת לְהִתְקָרֵב בְּבַעֲלָהּ לְתַת
חֶלֶק אֶחָד לְצַד הָאֲחֵר בְּאוֹתוֹ מִיַּן
שְׁלוֹ.

וּמֵהוּ? אוֹתוֹ חֶלֶק הַצְּפָרְנִים
בְּלַכְלוּף שְׁלָהֶם. וּמְעַט מְשַׁעְרוֹת
הָרֵאשׁ, בִּינּוּן שְׁצָרִיף לְסַרְקָא רֵאשָׁה,
וְלַכְרֵף אוֹתָם זֶה בְּזֶה, וְלֹא יִלֵּף
אֲחֵרִיָּה אוֹתוֹ צַד הָרַע לְהַרַע לָהּ,
וַיִּפְרֹד מִמֶּנּוּ בְּכָל הַצְּדָדִים. וּמָה
תַּעֲשֶׂה מֵאוֹתוֹ שַׁעֲרֵי וְצְפָרְנִים?
לְאַחַר שֶׁתְּכַרֵּף אוֹתָם כְּאַחַד, צְרִיף
לְהַנִּיחַ אוֹתָם בְּמִקּוֹם שְׁלֹא
עוֹכְרִים שָׁם בְּנֵי אָדָם, אוּ בְּתוֹף חוּרִים תַּחֲתוֹנִים שֶׁל הַחֲצֵר, וַיִּגְנוּ אוֹתָם שָׁם.

רעיא מהימנא

ועוד ובראשי חדשיכם אמרו רבנן דמתניתין, דכד הוּוּ
מקדשין ירחין על פי בית דין, הוּוּ משיאין משואות
בראשי ההרים, והוּוּ אמרין פְּזָה רָאָה וְקַדַּשׁ. לְזַמְנִין
סְהָרָא הוּת כְּגוּוֹנָא דָא U הוּהּ מִסְתַּכְּלָא לְעֵילָא בְּקַרְנָא.
וּלְזַמְנִין מִסְתַּכְּלָא לְתַתָּא כְּגוּוֹנָא דָא N לְזַמְנִין מִסְתַּכְּלָא
לְמַזְרַח כְּגוּוֹנָא דָא C לְזַמְנִין לְמַעְרַב כְּגוּוֹנָא דָא כ לְזַמְנִין
לְדְרוּם וּלְזַמְנִין לְצַפּוֹן וְהָאֵי אִיהוּ כ אִסְתַּכְּלוּתָהּ דִּילָהּ
לְשִׁית סְטְרִין דְּכֻלִּיל לֹון תַּפְאַרְתָּ דְּאִיהוּ ו' גְּדוּלָה גְּבוּרָה
תַּפְאַרְתָּ. נַצַּח הוּד יְסוּד.

נְקוּדָא דְּנָגִיד עֲלֵיהּ מְלָגוּ, הִיא חֲכָמָה. וְהִיא חוּט
דְּאַסְחָר עֲלֵהּ, אִיהוּ כְּתָר. וְהִיא נְקוּדָא אִיהוּ
לְזַמְנִין עֲטָרָה, וּלְזַמְנִין פֶּסָא, לְמִיתַב עֲלֵיהּ, לְזַמְנִין
שְׂרַפְרָף לְהָדוּם רְגֵלִיו.

וְאִמְרֵי אֲתַקְרִיאַת לְכֻנָּה. עַל שֵׁם לְבוּן הַהֶלְכָה, דְּאִיהִי
מְלָגוּ, (תהלים מה) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה.
וּבְאַשָׁא דְּכִינָה דְּנַחֲתָ עֲלֵהּ אִיהִי מִתְּלַפְּנַת. וְרָזָא דְּמֵלָה,
(ישעיה א) אִם יִהְיֶה חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְכִינּוּ. וּמְרֵי
דְּהוּת אֲדָנִי דִּינָא, סוּמְקָא בְּגְבוּרָה, דְּתַמֵּן בִּינָה. אֲתַלְבְּנַת
מִסְטָרָא דְּחֶסֶד, דְּתַמֵּן חֲכָמָה, וְאֲתַהֲדַרְתָּ יְהוָה.

וּמָה גְרִים לְאַתְהֶפְכָּא מְדִינָא לְרַחְמֵי צְדִיקִים גְּמוּרִים
דְּסִיְהֵרָא מִסְטָרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, אִיהִי קְלִיפָא
דִּילֵיהּ חֲשׂוּכָא, אִם בְּהֵרַת שְׁחוּרָה, הִיא יֵצֵר הָרַע, שְׂפָחָה.
(ויקרא יג) וּשְׂפָלָה אֵינְנָה וְהִיא כְּהָה, וְלִית לָהּ מְדִילָהּ, אֵלָא
הִיא חוּט דְּנִהִיר בְּהָ, דְּאִיהוּ לְוָה לָהּ בְּלִילָא, דְּאִיהִי
גְלוּתָא. וְאַתְעֵבֵר מְנָה בִּימְמָא, דְּאִיהוּ עֲלֵמָא דְּאַתִּי, דְּבִיָּה
(מלאכי ג) וְזָרְחָה לְכֶם יִרְאֵי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמְרַפָּא
בְּכַנְפֵיהּ.

אַבְל סִיְהֵרָא דְּעֵץ הַחַיִּים, הִיא נְקוּדָה דְּלָגוּ מְנָה, אִיהִי
שְׂפָחָה. (ויקרא יג) וּשְׂפָלָה אֵינְנָה, וְהִיא כְּהָה. וְאִין לָהּ מְשָׁלָה אֵלָא אוּתוּ חוּט שְׂמַאִיר בְּהָ, שְׁהוּא
לְוָה אוּתָהּ בְּלִילָהּ, שְׁהִיא גְלוּת. וְעוּבֵר מְנָה בְּיוֹם, שְׁהוּא עוֹלָם הַבָּא, שְׁבוּ (מלאכי א) וְזָרְחָה לְכֶם
יִרְאֵי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמְרַפָּא בְּכַנְפֵיהּ.

רעיא מהימנא

ועוד ובראשי חדשיכם - אמרו
חכמי המשנה, שפאשר היו
מקדשים חדשים על פי בית דין,
היו משיאין משואות בראשי
ההרים, והיו אומרים: פְּזָה רָאָה
וְקַדַּשׁ. לפעמים היתה הלכנה
כְּדָגְמָא זו U היתה מסתכלת
למעלה בקרניה. ולפעמים
מסתכלת למטה כְּדָגְמָא זו N
לפעמים מסתכלת למזרח כְּדָגְמָא
זו C לפעמים למערב כְּדָגְמָא זו
כ. לפעמים לדרום, ולפעמים
לצפון, וזוהי אות כ, ההסתכלות
שלה לששה צדדים שפוללת
אותם התפארת, שהיא אות ו',
גְּדוּלָה גְּבוּרָה תַּפְאַרְתָּ נַצַּח הוּד
יְסוּד.

נקודה שמושכת עליה מבפנים
היא חכמה. ואותו החוט הסובב
עליה הוא כתר. ואותה הנקודה
ההיא לפעמים עטרה, ולפעמים
פסא לשבת עליה, לפעמים
שרפרף להדום רגליו.

ומדוע נקראת לכנה? על שם
לבוּן ההלכה, שהיא מבפנים,
(תהלים מה) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ
פְּנִימָה. ובאש הבינה שיוֹרֵד עֲלֵיהּ
היא מתלבנת. וסוֹד הַדְּבָר - (ישעיה
א) אִם יִהְיֶה חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג
יִלְכִינּוּ. ומה שהיתה אותיות אֲדָנִי
דין, אֲדָמָה בְּגְבוּרָה, שְׁשֵׁם הַבִּינָה
- הַתְּלַבְּנָה מִצַּד הַחֶסֶד, שְׁשֵׁם
חֲכָמָה, וְחֻזְרָה אוּתִיּוֹת יְהוָה.

ומה גרם להתהפך מדין
לרחמים? צדיקים גמורים,
שהלכנה מצד של עץ הדעת טוב
ורע, הקלפה שלה היא חשך, אם
בהרת שחורה, היא יֵצֵר הָרַע,
שפחה. (ויקרא יג) וּשְׂפָלָה אֵינְנָה, וְהִיא כְּהָה. וְאִין לָהּ מְשָׁלָה אֵלָא אוּתוּ חוּט שְׂמַאִיר בְּהָ, שְׁהוּא
לְוָה אוּתָהּ בְּלִילָהּ, שְׁהִיא גְלוּת. וְעוּבֵר מְנָה בְּיוֹם, שְׁהוּא עוֹלָם הַבָּא, שְׁבוּ (מלאכי א) וְזָרְחָה לְכֶם
יִרְאֵי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמְרַפָּא בְּכַנְפֵיהּ.

אבל הלכנה של עץ החיים, אותה נקודה שבפנים ממנה, היא כמקור המעין שאין לו הפסק,

פמבועא דלית ליה פסק, דכתיב בה, (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ואתקריאת אילת אהבים מסטרא דחסד, דהיינו (ירמיה לא) אהבת עולם אהבתיה על פן משכתיך חסד. ותריז קרנין אית לה מן נהורא, פגוונא דא U לזמנין האחת גבוה מן השנית פגוונא דא. U לזמנין קרנין אינון שוין U (ע"כ רעיא מהימנא). (דף רמ"ט ע"א)

שפתוב בה (ישעיה נח) וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו. ונקראת אילת אהבים מצד החסד, פלומר (ירמיה לא) אהבת עולם אהבתיה על פן משכתיך חסד. ושתי קרנין יש לה מן האור, פדגמא זו U לפעמים האחת גבוהה מן השניה פדגמא זו U לפעמים הקרנין הן שוות. U (ע"כ רעיא מהימנא).

ובחדש הראשון וגו'. רפי אפא פתח, (תהלים מב) פאיל תערג על אפיקי מים פן נפשי תערג אליך אלהים. פסוק זה פרושהו, כתוב כאן איל, וכתוב שם אילת. משום שיש זכר ויש נקבה (ואף על גב שיש זכר ונקבה, הכל אחד. האיל הזה, הוא נקרא זכר, והוא נקרא נקבה. והו שכתוב פאיל תערג, ולא כתוב יערג, וכלא חר. אילת השחר).

ובחדש הראשון וגו'. רפי אפא פתח, (תהלים מב) פאיל תערג על אפיקי מים פן נפשי תערג אליך אלהים. פסוק זה פרושהו, כתוב כאן איל, וכתוב שם אילת. משום שיש זכר ויש נקבה (ואף על גב שיש זכר ונקבה, הכל אחד. האיל הזה, הוא נקרא זכר, והוא נקרא נקבה. והו שכתוב פאיל תערג, ולא כתוב יערג, והכל אחד. אילת השחר).

מאי אילת השחר. אלא דא איהי חיה חדא רחמנית, דלית בכל חיון דעלמא רחמנית פוותה. פגין דבשעתא דדחיקת לה שעתא, ואצטריכת למזונא לה ולכל חיון. איהי אזלת למרחיק לארח רחיקא. ואתיאת ואובילת מזונא. ולא בעאת למיכל, עד דתייתי ותתהדר לאתרהא. אמאי. פגין דיתפנשון לגבה שאר חיון, ותחלק לון מההוא מזונא. וכד אתת, מתפנשין לגבה פל שאר חיון, והיא קיימא באמצעיתא, ופלגת לכל חד וחד. וסימן, (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וגו'. וממה דפליגת לון, איהי שבעה, פאלו אכלה יתיר מיכלא מפלא. (אימתי פליגת לון).

מאי אילת השחר? אלא זוהי חיה אחת רחמנית שאין בכל חיות העולם רחמנית כמותה. משום שבשעה שדחוקה לה השעה וצריכה למזון לה ולכל החיות, היא הולכת למרחוק לדרף רחוקה, ומביאה ומובילה מזון, ולא רוצה לאכל עד שתבא ותחזר למקומה. מדוע? כדי שיתאספו אצלה שאר החיות ותחלק להן מאותו מזון. וכאשר מגיעה, מתאספות אצלה כל שאר החיות, והיא עומדת באמצע ומחלקת לכל אחת ואחת. וסימן לדבר - (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וגו'. וממה שמחלקת להן היא שבעה, פאלו אכלה יותר אכל מפלן. (מתי מחלקת להן).

וכד ייתי צפרא דאקרי שחר. ייתי לה חבלים דגלותא. ובגין דא, אתקריאת אילת השחר. על שם קדושתא דצפרא. דחבלים לה פיולדה. הדא הוא דכתיב, (ישעיה כו) כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה וגו'. אימתי תזעק בחבליה וגו'. מתי מחלקת להן? פאשר הבקר רוצה לבא, בעוד שהוא לילה והשחרות

וכאשר יגיע הבקר שנקרא שחר, יגיע לה חבלי גלות. ומשום זה נקראת אילת השחר, על שם שחרות הבקר. שיש לה כאבים כמו היולדת. והו שכתוב (ישעיה כו) כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה וגו'. מתי מחלקת להן? פאשר הבקר רוצה לבא, בעוד שהוא לילה והשחרות

פְּלֶגַת לְהוֹן. כִּד צַפְרָא בְּעֵי לְמִיתֵי. בְּעוֹד דְּאִיהֵי לִילֵיא, וְקִדְרוּתָא סְלִיקַת לְאַנְהָרָא. כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר, וְתַקָּם בְּעוֹד לִילָה וְתַתֵּן טַרְף לְבֵיתָהּ וְגוֹ'. פִּינּוֹן דְּאַנְהִיר צַפְרָא, כְּלָהוּ שְׂבָעִין בְּמִזּוֹנָא דִּילָה.

בְּרִין, קָלָא חֲדָא אֲתַעַר בְּאַמְצְעִיתָא דְרִקִיעַ, קְאָרֵי בְּחִיל וְאָמַר, קְרִיבִין עוֹלוּ לְדוּכְתֵיכוֹ. רְחִיקִין. פּוֹקוּ. כָּל חַד וְחַד לִיכְנֹשׁ לְאַתְרֵיהּ דְּאִתְּחִזִּי לֵיהּ. פִּינּוֹן דְּאַנְהִיר שְׂמִשָּׁא, כָּל חַד וְחַד אֲתַכְנִישׁ לְאַתְרֵיהּ. הֲדָא הוּא דְכִתִּיב, (תהלים קד) תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפּוֹן וְגוֹ'. וְאִיהֵי אֲזֵלַת בֵּימָמָא, וְאַתְגַּלְיָא כְּלִילֵיא, וּפְלַגָּא בְּצַפְרָא, וּבְגִין כְּהָ אַקְרִי, אֵילַת הַשַּׁחַר.

דְּבַתְר אֲתַתְקַפַּת כְּגִיבְר וְאַזְלַת, וְאַקְרִי אֵיל. לְאֵן אֲתַר אֲזֵלַת. אֲזֵלַת שְׂתִין פְּרִסֵי מַהֲהוּא (דף רמ"ט ע"ב) אֲתַר דְּנַפְקָא, וְעֵאלַת לְגוֹ טוּרָא דְחִשׁוּכָא. (ומתפן ארסת מוֹנָא) אֲזֵלַת בְּגוֹ הַהוּא טוּרָא דְחִשׁוּכָא, אָרַח לְרַגְלָהּ חוּיָא חֲדָא עֲקִימָא, וְאַזִּיל לְרַגְלָהּ. וְאִיהֵי סְלָקָא מִתַּמָּן, לְגַבֵּי טוּרָא דְנְהוּרָא. פִּינּוֹן דְּמַטַּת תַּמָּן, זַמִּין לָהּ קַדְשָׁא בְרִין הוּא חוּיָא אַחְרָא, וְנַפְיָק וּמְקַטְרָגָא דָּא בְדָא, וְאִיהֵי אֲשִׁתְזִיבַת. וּמִתַּמָּן נְטִילַת מִזּוֹנָא, וְתַבַּת לְאַתְרָהּ, בְּפִלְגוֹת לִילֵיא. וּמִפְלָגוּ לִילֵיא, שְׂרִיָּא לְפִלְגָא, עַד דְּסְלִיקַת קִדְרוּתָא דְצַפְרָא. פִּינּוֹן דְּאַנְהִיר יְמָמָא, אֲזֵלַת, וְלֹא אֲתַתְחִיזֵיאַת, כְּמָה דְּאִתְּמַר.

וּבְשַׁעְתָּא דְעֲלָמָא אֲצַטְרִיף לְמַטְרָא, מִתְּבַנְשִׁין לְגַבְהָ כָּל שְׂאָר חִיּוֹן, וְהִיא סְלִיקַת לְרִישׁ טוּרָא רְמָאָה, וְאַתְעַטְפַּת רִישָׁהּ בֵּין בְּרַכְהָא, וְגַעַת גּוֹעָה בְּתַר גּוֹעָה, וְקוּדְשָׁא בְרִין הוּא שְׂמַע קָלָהּ, וְאַתְמַלִּי רְחִמִין, וְחָס עַל עֲלָמָא. וְהִיא נְחַתַּת מְרִישׁ טוּרָא, וְרַהֲטַת, וּטְמִירַת גְּרַמָּהּ. וְכָל שְׂאָר חִיּוֹתָא אַבְתְּרָהּ אֲרַהֲטִין לָהּ.

עוֹלָה לְהֵאִיר, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר וְתַקָּם בְּעוֹד לִילָה וְתַתֵּן טַרְף לְבֵיתָהּ וְגוֹ'. פִּינּוֹן שְׂהֵאִיר הַבִּקְרָה, כָּלֵם שְׂבָעִים בְּמִזּוֹן שְׂלָה.

אִזּוּ קוֹל אֶחָד מִתְּעוֹרֵר בְּאַמְצַע הַרְקִיעַ, קוֹרָא בְּכַח וְאֹמַר: קְרוּבִים הַכְּנֹסוּ לְמַקּוּמְכֶם! רְחוּקִים צֵאוּ! כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵאָסֵף לְמַקּוּמוֹ הַרְאוּ לוֹ. פִּינּוֹן שְׂהֵאִיר הַשֶּׁמֶשׁ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד נֵאָסֵף לְמַקּוּמוֹ. זֶהוּ שְׂפַתּוֹב (תהלים קד) תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפּוֹן וְגוֹ'. וְהִיא הוֹלְכַת בַּיּוֹם, וּמִתְגַּלִּית כְּלָלָהּ, וּמִחֲלַקַּת בְּבִקְרָה. וְלַכֵּן נִקְרְאָת אֵילַת הַשַּׁחַר.

דְּבַשׁוּף מִתְּגַבְרַת כְּגַבּוּר וְהוֹלְכַת, וְנִקְרְאָת אֵיל. לְאִיזָה מְקוּם הוֹלְכַת? הוֹלְכַת שְׁשִׁים פְּרָסָאוֹת מֵאוֹתוֹ מְקוּם שְׂיִצְאָהּ, וְנִכְנַסַּת לְתוֹף הַר שֶׁל חִשְׁף. (ומשם מְרִיחָה מְזוֹן) הוֹלְכַת בְּתוֹף אוֹתוֹ הַר שֶׁל חִשְׁף, וּמְרִיחַ אֶת רַגְלֵיהּ נְחֹשׁ אֶחָד עַקְלָתוֹן, וְהוֹלֵף לְמַרְגְּלוֹתֶיהָ. וְהִיא עוֹלָה מִשֶּׁם אֲצֵל הַר שֶׁל אוֹר. פִּינּוֹן שְׂמַגִּיעָה שֶׁם, מְזַמֵּן לָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נְחֹשׁ אֶחָד, וְיוֹצֵא וְנִלְחֵם זֶה בְּזֶה, וְהִיא נְצוּלִית. וּמִשֶּׁם נוֹטֶלַת מְזוֹן וְשֹׁבָה לְמַקּוּמָהּ בְּחִצּוֹת הַלִּילָה. וּמִחִצּוֹת לִילָה מִתְחִילָה לְחַלֵּק, עַד שְׁעוֹלָה שְׁחֵרוֹת הַבִּקְרָה. פִּינּוֹן שְׂמֵאִיר הַיּוֹם, הוֹלְכַת וְלֹא מִתְרָאָה, כְּמוֹ שְׂנַתְבָּאָר.

וּבְשַׁעְתָּא שְׂהַעוֹלָם צְרִיף לְמַטְרָה, מִתְּאַסְפּוֹת אֲצֵלָה כָּל שְׂאָר הַחַיּוֹת, וְהִיא עוֹלָה לְרֵאשׁ הַר גְּבוּהָ, וּמְכַנִּסָּה רֵאשָׁהּ בֵּין בְּרַכְיָהּ, וּבּוֹכָה בְּכִיָּה אַחַר בְּכִיָּה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ קוֹלָהּ וּמִתְמַלֵּא רְחִמִים וְחָס עַל הָעוֹלָם. וְהִיא יוֹרְדַת מֵרֵאשׁ הַהַר, וְרַצָּה, וּמְסַתִּירָה עֲצָמָהּ, וְכָל שְׂאָר